

Image: Nguyễn Phương

Lại một stt hay nữa!

Có nhiều bạn tới khám, hỏi mình: BS mấy hôm nay có lên "phây bút" không?

Có, em. "Phây bút" lúc nào mà chị chẳng lên.

BS có đọc tình hình bên Hongkong không?

À, có.

Sao họ ngu quá ha, đang yên đang lành lại đi biểu tình làm gì, sinh viên thì bỏ học, nhào ra đường đập phá rồi để cho người ta đánh cho toác đầu, có người còn bị giết.

Ừ, cái khác nhau là ở chỗ đó đó em, cái suy nghĩ của mình không tới cho nên mình nghĩ họ ngu, nếu một ngày nào đó em mà hiểu ra thì em sẽ ngưỡng mộ chứ không nghĩ họ ngu nữa. Chị bảo đảm như vậy.

Em có bao giờ đặt câu hỏi là tại sao bỗng dưng mấy triệu sinh viên họ bỏ học và ra đường biểu tình để đối đầu với hiểm nguy không? Em có biết sự kiện Thiên An Môn cách nay 30 năm không? Hiểm nguy đến có thể mất mạng nhưng họ vẫn dám làm thì chắc chắn họ phải có cái đích cao đẹp nào đó, cao hơn cả mạng sống của họ để cho một tương lai sau này cho thế hệ con cháu.

Chị thì chị không nghĩ mấy triệu sinh viên, toàn là người có trí tuệ mà họ lại ... ngu như mình nghĩ.

Thì được vào đại học là họ đã thuộc nhóm người có chỉ số thông minh cao vào top trên trong cộng đồng rồi.

Cho nên trước một vấn đề nào đó em phải có cái nhìn tổng quan, luôn luôn đặt câu hỏi tại sao, tại sao, tại sao để tìm câu trả lời.

Muốn có câu trả lời thì lại phải đọc thật nhiều vào, cứ có chữ là đọc, đọc rồi suy ngẫm, ai cũng có não mà, mình để không làm gì?

Số tế bào não được tính bằng tỷ, nếu mình chỉ dành cho những suy nghĩ đơn giản như ăn, ngủ, ị và quan hệ tình dục thì chắc chỉ hết 100,000 tế bào thôi, số còn lại thì để chơi không trong khi hàng ngày mình vẫn phải tốn năng lượng để nuôi nó, sao lại lãng phí thế?

E có biết trên thế giới đã từng có cuộc đấu tranh cho bình đẳng giới không? Không có sự hy sinh của những người trong cuộc chiến đó thì hôm nay chúng ta vẫn không được coi trọng mà phụ nữ sinh ra chỉ như nô lệ, em có muốn bị nô lệ không hay em muốn một ngày nào đó có thể hét ra mưa, gọi ra gió như chị Dương Nguyệt Ánh, như bà Thái Anh Văn, Như bà thủ tướng Đức Angela Merkel ?

Em có biết trong quá khứ cũng đã từng có cuộc chiến chống phân biệt chủng tộc không? Người da màu khi đó không có một vị trí nào hết trong xã hội, và vì như vậy mới có được một tổng thống da màu của nước Mỹ, chắc em biết người đó chứ?

Nelson Mandela là người đã chống lại cái chủ nghĩa Apartheid đó. Ông là người được cả thế giới mến mộ.

Do vậy, theo chị em nên nhắm mắt lại, suy nghĩ, suy nghĩ nếu như em còn dành thời gian quan tâm đến xã hội này, quan tâm đến những điều gì bên ngoài ăn, ngủ, ị và quan hệ tình dục.

Cuộc đời một con người đâu chỉ gói gọn trong mấy thứ đó, phải không em?

Mình chỉ sống được 70 năm là cao, đó là may mắn, nếu không có thể chết lúc 50 tuổi, vì vậy không dành thời gian để tìm hiểu cho thật rõ thế giới này thì theo chị rất là uổng phí.

Giới trẻ Hongkong hôm nay, họ đang đấu tranh cho tương lai của con cháu họ, đó là những giá trị mà nhìn lên bên trên đỉnh đầu mới thấy.

Nước mình cũng đã từng có rất nhiều người xuống đường, những người bị cho là phản động, nếu em nhìn kỹ với con mắt không hời hợt thì em sẽ thấy, họ xuống đường vì cái gì.

Câu hỏi dễ trả lời nhất, đó là môi trường, đó là thức ăn, đó là đồ uống, những thứ mà em chạm tới nó hàng ngày.

Chị ngưỡng mộ chứ có cho vàng, cho kim cương chị cũng không bao giờ dám nghĩ họ ngu, họ ngu hay mình ngu, giới hạn đó rất mong manh, chỉ cách nhau bởi hai chữ "tri thức" thôi em ạ.

FB Nhan Le